

NUMMER 04 / 2011

mission

**Fokus på familjerna
Framåt i Malawi**

FINSKA
MISSIONS-
SÄLLSKAPET

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
Observatoriegatan 18
00140 Helsingfors
Postadress:
PB 154
00141 Helsingfors
www.mission.fi/fms
fms@mission.fi
personlig e-post:
fornamn.efternamn@mission.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

Redaktör:

Joanna Lindén
ISSN 0357-296X
152. årgången

**Missionspedagog och
tf chef för svenska sektionen**
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 09-1297 360

Marika Björkgren-Thylin
tfn 09-1297 265

**Sekreterare för barn-
och ungdomsarbetet**
Carre Lönnqvist
tfn 09-1297 263

Understöds koordinatör
Britt-Helen Lindman
tfn 09-1297 266

Informatör
Joanna Lindén
tfn 09-1297 264

Byråsekreterare
Maria Westerling
tfn 09-1297 282

Marika Björkgren-Thylin
Chef för svenska sektionen

Goda nyheter

LEDARE

Det räcker med att man knäpper på radion eller tv:n, alternativt öppnar en dagstidning eller går in på Internet för att man ska inse hur mycket våld, orättvisa och lidande det finns i världen. Inte minst som anställd av en organisation som sysslar med mission och utvecklingssamarbete får man ständigt ta del av rapporter om fattigdom, diskriminering, skadliga sedvänjor och förföljelse. Därför blir man så mycket gladare varje gång man får höra något positivt, att utvecklingen faktiskt gått framåt, att människor fått redskap att förbättra sina levnadsförhållanden och att Guds rike vunnit ny mark.

För några veckor sedan ledde jag en studieresa till Keltto och S:t Petersburg i Ryssland. Resan arrangerades av Missionskommittén i Borgå stift och sammanlagt deltog 47 personer från olika delar av stiftet i resan. Som våra lokala värdar fungerade missionärerna Andrey och Christina Heikkilä. Under fyra intensiva dagar fick vi lära oss mycket om Ingermanlands kyrkas bakgrund, dess historiska skeden och hur kyrkan verkar idag.

Personligen tog jag starkast intryck av berättelserna om hur kyrkan gång efter annan kommit igen, hur den tagit sig igenom långa perioder av förtryck och hur svårigheterna småningom har ebbat ut. För mig blev detta en viktig påminnelse om att också de politiska återvändsgränder som världen befinner sig i idag kan få sin lösning, att krisområden som har upplevt årtionden av förtryck och krig ännu kan få uppleva fred och att länder där kristendomen idag är förbjuden och de kristna förföljs kan vara centrum för framtida väckelser. Det är så lätt att fastna i negativa tankebanor. Fast vi vet att Gud har en plan för världen och att hans makt är större än vi någonsin kan föreställa oss.

Medan förföljelseerna av de kristna pågick under Sovjettiden var det säkert många som inte kunde tro annat än att det var ett permanent tillstånd och att de kristna aldrig skulle kunna leva fritt och utöva sin religion i landet. Men Sovjetunionen upphörde och Ingermanlands kyrka fick tillbaka många av de kyrkor som konfiskerades under Sovjetperioden. De ryska lutheranerna kan nu i regel samlas fritt till gudstjänster och andra sammankomster. Naturligtvis förekommer ännu svårigheter, men utvecklingen har gått i en positivare riktning än någon vågade drömma om. Ingermanlands kyrka är de facto en av de lutherska kyrkor som expanderar mest i världen idag. Kyrkan finns nu över så gott som hela det ryska riket och antalet församlingar ökar hela tiden.

Marika Björkgren-Thylin

*"O helga natt, o helga stund för världen,
då gudamänskan till jorden steg ned!
För att försona världens brott och synder,
för oss han dödens smärta led.
Och hoppets stråle går igenom världen,
och ljuset skimrar över land och hav... "*

>> Fadderarbetet i Mauretaniens uppskattas

Finska Missionssällskapet har drivit fadderarbete runtom i världen i över 20 år. Faddrarnas månatliga stöd täcker skolavgifter, skulniform och skolmaterial. När missionär Ann-Katrin Store bekantade sig med fadderarbetet i norra Senegal fick hon samtidigt höra att sällskapets fadderarbete uppskattas högt också av muslimer.

”MELF, (FMS) gör ett mycket fint arbete i Mauretaniens, sa en fulaniman i Ndioum en kväll när han kommit hem från moskén och delade kvällsmat med sin familj och oss inbjudna finländska gäster och de ansvariga för fadderarbetet i Senegals lutherska kyrka. Ni kan inte tänka er vilket gott arbete den finska missionen gör där, flickor och handikappade får möjlighet att gå i skola, upprepade han efter en stund”, skriver Ann-Katrin.

Ann-Katrin Store inför samlingen med föräldrar och elever i Ndioum, norra Senegal. Här med Moussa Marone, ansvarig präst för fadderarbetet samt Niokhor Séné, koordinator för fadderarbetet.

Nödhjälp till översvämningsoffren i Kambodja

Finska Missionssällskapet har sänt 70 000 euro för att hjälpa de nödställda i Kambodja. Landet drabbades av svåra översvämningar i november. Över 150 000 människor har tvingats lämna sina översvämmade hem i närheten av Mekongfloden och Tonle Sap-sjön. Myndigheterna meddelar att översvämningarna, som är de värsta på flera årtionden, berör 1,7 miljoner människor. Vägar, sjukhus och dricksvattenreservoarer ligger under vatten och risfält och bevattningssystem har förstörts.

Finska Missionssällskapet kanaliserar pengarna till Church World Service Cambodia (CWS) genom ACT-alliansen. Hjälpkaktionerna utförs i fyra provinser. CWS fokuserar på att distribuera dricksvatten, mat och skydd till närmare tre tusen nödställda familjer, med fokus på äldre, sjuka, kvinnor och barn speciellt i provinsen Kampong Thom, som har drabbats värst av översvämningarna.

Ungefär 13 procent av Kambodjas risodlingar låg under vatten i november. Omkring 70 procent av befolkningen lever på jordbruk. Foto: Ari Vitikainen.

Lutherska kyrkan assisterade i Bangkok

I Bangkok skred Thailands lutherska kyrka genast till verket när staden översvämmades i slutet av oktober. Sällskapets regionalrepresentant Tero Norjanen berättar att den lutherska kyrkan

ryckte ut med en grupp hjälparbetare som sändes till stadsdelen Phatum Than för att dela ut livsmedel, medicin, hygienartiklar och andra förnödenheter, sammanlagt 1500 hjälppaket. Sällskapet sände 6000 euro i nödhjälp. Vattenmassorna nådde också den lutherska kyrkans huvudkontor. Finska Missionssällskapets missionärer evakuerades drygt en vecka från området.

Gatorna förvandlades till kanaler i Khlong Luang-området i Pathum Than i norra Bangkok. Foto: Tero Norjanen

Tredje försändelsen katastrofhjälp till Etiopien

Finska Missionssällskapet har hittills gett 280 000 euro i nödhjälp till svältens offer i Etiopien, varav 40 000 euro skickades i början av november. Pengarna från katastroffonden används till livsmedelsdistribution i de sydöstra delarna av landet i Gasara. Mathjälpen består av majs, olja och bönor samt näringstillskott som ges till barn under fem år samt till gravida och ammande kvinnor.

Gasaras distriktsledare Abdulkadir Usman poängterar att invånarna är redo att arbeta hårt för att jordbruket, deras utkomst-källa, ska börja fungera igen. Han säger också att det behövs långsiktiga åtgärder för att lösa problemen, till exempel bättre bevattningssystem och dammar. ”Människorna här vill inte vara beroende av mathjälp”, säger han.

Finska Missionssällskapet planerar ett projekt för bland annat återhämtning av jordbruket och långsiktig hjälp i området, genom inköp av frön och trädplantor samt anskaffning av bevattningspumpar.

En undernärld pojke vägs i Gasara. Foto: Kati Keski-Mäenpää.

Ett nytt liv i Senegal

Det är muslimsk helgdag i Fatick och familjen Tikum är samlad hemma i stadsdelen Ndia-Ndiaye. På vardagarna studerar Anna oregelbundna franska verb medan Ronya sover.

– Vi bor i ett lugnt område med snälla, varma människor. Jag vill lära mig mera franska så vi kan börja umgås mera, säger Anna.

I Senegal lever kristna och muslimer sida vid sida i samförstånd. Också i familjen Tikums bostadsområde är de flesta muslimer.

– Här kan man tala fritt om tro och religion utan problem, säger Bertrand.

I september 2011 flyttade Anna till Senegal tillsammans med dottern Ronya, född i slutet av maj.

– Visst var ögonblicket när Ronya och Bertrand återförenades härligt! Ann-Katrin och Tor-Erik Store väntade också på oss i Dakar när vi anlände.

Anna och Bertrand trivs i den lilla lutherska kyrkan nära deras hem.

– Kyrkans ligger precis intill ett torg: det är liv och rörelse en halv meter utanför dörren. Inne i kyrkan kan man höra torggljuden och dörrarna står öppna, just så här ska det vara, säger Anna glatt.

Rutinerad ekonom

Anna har redan fått en försmak av sitt arbete som koordinator för fadderarbetet och informatör för Finska Missionssällskapets arbete i Senegal.

– Jag har varit på utfärd till en förskoleklass som sponsras av finländska faddrar. Det var fint att få en inblick i arbetet. I februari sätter jag igång efter mammaledigheten!

I februari började Bertrand arbeta som ekonomisk rådgivare för Senegals lutherska kyrka och dess avdelning för utvecklingsarbete.

– Jag har gjort en del förbättringar i rapporteringssystemen och bokföringen i samarbete med den duktiga personalen. Jag har blivit väl mottagen.

Bertrand berättar att kyrkan har rekryterat fyra nya vakter till de olika kyrkocentren. Trots att läget varit stabilt de senaste månaderna vill kyrkan satsa på säkerhet.

– Det blir presidentval i Senegal nästa år. Vi hoppas på att det ska gå fredligt till, säger Bertrand.

Den lutherska kyrkan i Senegal är liten men livskraftig. Cirka 94 procent av senegaleserna är muslimer.

– Kyrkan här utför ett viktigt arbete genom att stöda lokalsamhällen och nå ut till nya människor. Kyrkan växer sakta men säkert.

Nedan: Far och dotter är återförenade. Foto: Anna Tikum

T.v.: Festklädda Anna med Ronya på ryggen. Foto: Bertrand Tikum.

VARDAGENS UTMANINGAR OCH GLÄDJEÄMNEN

Anna har gästbloggat på Kyrkpressens nya webbsidor i november. Hon bjuder på humoristiska och ärliga inblickar i vardagen. Så här beskriver Anna sina franskastudier under mammaledigheten:

”Tillsammans med Henriett pratar jag franska några timmar i veckan. Kanske är det så att det är denna kvinna som är bönesvaret? Vad vet jag. Gud blir man aldrig klok på. Bönesvaren kommer ju aldrig i den form man ber om. Vad jag däremot vet är att min nya lärarinna inte går att lura. Hon genomskådade genast de olika knep som jag utvecklat för att få det att se ut som om jag kan språket. Jag har nämligen lärt mig att humma, nicka på huvudet och se väldigt intresserad ut när någon pratar med mig. Med jämna mellanrum skrattar jag dessutom lite grann och stundvis ser jag bekymrad ut. Det fungerar ganska bra. Alla tror att jag kan franska. Alla utom Henriette. Hon spänner blicken i mig när jag hummar lite för mycket, och då vet jag att hon vet. Ursäkten att jag efter Ronyas födelse inte har lika många celler kvar i språkcentret som tidigare går inte alls hem. Henriette har fött tio barn och det är inget fel på hennes språkcenter.”

I sitt rätta element – Anna om att leva i nuet:

”För mig är det ganska enkelt att veta om jag befinner mig på rätt plats i livet eller om jag på villovägar. När jag spontant ger mig tid att iakttä och förundras över alla vardagsdagsdetaljer, då vet jag att jag är där jag ska vara. Jag vet att jag lever på riktigt när jag inte har något behov att planera framtiden eller steget efter ”just nu”. När jag utan att anstränga mig ser färgerna och känner dofterna är jag i mitt rätta element”

Titta in Annas blogg: <http://kyrkpressen.fi/bloggar/annatikum>

KP
KYRKPRESSEN
Aktuellt Debatt Blogga

Månadens blogg

Månadens bloggare:
Anna Tikum

Anna Tikum har nyligen flyttat med sin fem månader gamla dotter Ronya och sin man Bertrand till Senegal. Följ med den första tiden i ett nytt land.

Som i Tanzania....?

01.11.2011 10:25
Några av de missionärer som tidigare bott i Senegal varnade mig och sade att jag inte ska förvänta mig att Senegal är så som jag beskrivit Tanzania i min bok "Efenbenshjärtat" (2010). Bokens ramar är mina första barndomsår i norra Tanzania samt några vistelser där i vuxen ålder. Jag beskriver ett Afrika som är grönt, frodigt, färgrikt och djurigt. Senegal, fick jag veta, kommer att vara torrt, hett och sandigt. Därför blev jag överraskad när jag möttes av en massa grönska. Vagen från kuststaden Mbour inåt landet till Fatick, där vi bor, tar en dryg timme med bil. När jag första gången åkte den sträckan upptäckte jag till min förvåning att fälten på båda sidor om vägen var alldeles gröna med lummiga baubaubrad överallt. Det var vackert, tyckte jag. Sådär Afrikavackert. Jag hade alltså inte alls kommit till ett land som var enbart torrt, hett och sandigt. Inte som det är just nu i alla fall, efter regnen. I stället kunde jag konstatera att allting ju påminde väldigt mycket om Tanzanias vyer....

Familjen Tikum på trappan till sitt färggranna hem i Fatick. Hos Tikums bjuds det på saftiga vattenmeloner, Annas säsongsfavorit. Foto: Anna Tikum

Ovan: Kvinnorna vid det nya utbildningscentret i Fatick. Nedan: Anna besökte fadderbarnen i förskolan i Ndoundokh. Foto: Anna Tikum

KYRKAN INVIGDE UTBILDNINGSCENTER FÖR KVINNOR

För några år sedan började den senegalesiska lutherska kyrkan bygga ett utbildningscenter för kvinnor, Centre Promotion de Femmes, beläget i Fatick. Nu har centret invigts av pastor Moussa Marone och kyrkans president Abdou Thiam. Stämningen var på topp.

Jeanette Ndiaye, en av de drivande krafterna bakom projektet, berättar att flickor och kvinnor i olika åldrar kommer att få undervisning i sömnad, huslig ekonomi, hälsovård samt datorhantering och ekonomi. Just nu deltar 11 flickor i den första treåriga kursen vid centret.

Femmes pour Christ (rörelsen Kvinnor för Kristus) är ansvarig för arbetet. Vid invigningen påminde viceordförande Héléne Séne de studerande om vikten av att verkligen satsa på sin utbildning. Hon tackade kyrkan som vågat satsa på kvinnoarbetet, liksom Finska Missionssällskapet för både ekonomiskt och personligt stöd.

Finska Missionssällskapet deltar i verksamheten genom fadderstöd och står för studiematerial och en del av lönekostnaderna. På centret finns dessutom fem gästrum som kvinnorna hyr ut för att få extra verksamhetsmedel.

På kyrkans verksamhetsområde lever två tredjedelar under fattigdomsgränsen. Av de vuxna kan bara 40 procent läsa och skriva. Utbildning på landsbygden är speciellt viktig för att de unga ska stanna kvar och bygga upp sina samhällen. Idag väljer många att flytta in till städerna i jakt på arbete, trots att de saknar utbildning. Den lutherska kyrkan har 12 församlingar och cirka 4 000 medlemmar. Finska Missionssällskapet har arbetat i Senegal sedan 1974.

Missionär Ann-Katrin Store rapporterade från invigningen av centret. **Joanna Lindén** sammanställde texten och intervjuade familjen Tikum.

Tikumns arbete stöds av Ekenäs, Korsnäs, Malax, Borgå svenska samt Åbo svenska församling.

Om årets insamlingsresultat

Fasteinsamling till evangelisationsarbete i Thailand

Borgå stift 20 861 euro – hela landet 145 869 euro

Sommarinsamling till katastroffonden

Borgå stift 27 061 euro – hela landet 171 256 euro

Augustiinsamling till evangelisationsarbete i Etiopien

Borgå stift 13 811 euro – hela landet 82 938 euro

Oktoberinsamling till Shalhevetjah-centret i Israel

Borgå stift 9 854 euro - hela landet 72 655 euro

Utjämningsinsamling till Nepal

Borgå stift 31 957 euro – hela landet 288 081 euro

Katastroffonden, insamling för torkans offer i Etiopien

Borgå stift 12 368 euro – hela landet 184 872 euro

Totalt Borgå stift 115 912 – hela landet 945 671

Statistiken är sammanställd den 4 november 2011

Ett stort tack

till alla som genom förbön, frivilligarbete, ekonomiskt stöd eller på annat sätt varit med i vårt arbete under året som gått.

Tack vare Er har vi kunnat försvara mänskliga rättigheter, arbeta för att utrota fattigdom samt förkunna evangelium.

Vi önskar Er alla en Fridfull Jul och ett Välsignat Nytt år!

Finska Missionssällskapet r.f.

FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET

Seppo Rissanen
skribenten är direktor för
Finska Missionssällskapet

Effektiv administration

DIREKTORNS HÖRNA

Idag ställs missionsarbetet inför stora utmaningar på många olika sätt. Världsekonomin prövar i hög grad Finska Missionssällskapet. Vår kyrkas strukturförändringar och den diskussion som pågår inom kyrkan verkar ytterligare minska våra verksamhetsförutsättningar.

Samtidigt har vi på olika håll i världen ovanligt många möjligheter att göra ett effektivt arbete. Många av våra samarbetskyrkor lever i en tid av kraftig inre tillväxt och yttre expansion. En del kyrkor rapporterar om att det finns så många människor som vill bli döpta att deras präster inte hinner med. Kyrkoledare är eniga att man i förkunnelsen ska fästa stor vikt vid de förhållanden som människorna lever i. Våra parter är aktiva påverkare i samhället och skapar förutsättningar för utbildning, hälsa och försörjning. De beaktar människans alla behov.

Den senaste tiden har vi kunnat utbilda en stor mängd nya missionärer, vilket församlingarna också har önskat. I Finland har vi nya begåvade anställda som efterträtt de som pensionerats. Vi stöder på många sätt våra samarbetsparter utomlands.

Vår verksamhet har fått mycket erkännande av våra samarbetskyrkor, av kyrkornas gemensamma ekumeniska organisationer samt av statliga aktörer. För ett år sedan fördes en kritisk diskussion om utvecklingssamarbetets effektivitet och missionsarbetets rättfärdigande i Finland. Vi har kunnat bemöta kritiken med nya forskningsresultat, som visar att FMS kan få till stånd betydande förändringar. En avgörande faktor är enligt oss att vi följer principerna för holistisk mission, vilket gör att vi kan påverka även i sådana frågor där sekulära aktörer inte har någon talan. Det finns ett mångfacetterat samband mellan religion och utveckling. Ur den kristna tron stiger övertygelsen om att budskapet om Guds kärlek är nyckeln till hur vi ska bemöta dessa frågor.

Vi anser att vårt arbete i Finland bör fokusera på att skaffa resurser för det missionsarbete som utförs utomlands. Administrationen bör vara effektiv, men knapp. Jag förhåller mig därför mycket kritiskt till kyrkans krav på att Finska Missionssällskapet, med de medel som kommer från församlingarnas missionsunderstöd, skulle bidra till att bekosta lönen för en stiftssekreterare för internationellt arbete i varje stift. Dessa stiftssekreterare skulle ha som uppgift att koordinera och utveckla samarbetet mellan olika organisationer. Det skulle inte enbart gälla missionsarbete, utan även t.ex. Kyrkans Utlandshjälps verksamhet och värför-samlingsverksamhet i närområden. Av Finska Missionssällskapet kräver man en andel på 46 procent. Att i detta läge öka kyrkans administration med medel som reserverats för missionen kan inte vara rätt.

I det ekonomiska dagsläget har vi tvingats minska på personalstyrkan och vidta andra sparåtgärder. Vi har inte minskat på antalet anställda i utlandet, men det är klart att situationen har påverkat vår förmåga att betjäna. Vi går framåt i bön och litar på ett starkt stöd från våra vänner. Jag hoppas att ni alla vill vara med och tillsammans med oss utföra de uppgifter, som vår Herre Jesus Kristus har ålagt sin kyrka.

När de vackraste julsångerna sjungs i Närpes ackompanjeras kören alltid av en stråkkvartett. Foto: Lars-Erik Juslin.

Julen börjar med De vackraste julsångerna

Intresset för De vackraste julsångerna växer år efter år. Många församlingar ordnar flera sångtillfällen i december och ortsborna fyller kyrkorna i adventstid. Varför är sångtillfällena så populära? Vi frågade två missionsaktiva i Närpes och Matteus församling.

De Vackraste julsångerna är en anrik tradition i Närpes. Så här berättar Anita Andersson, kontaktperson för mission i Närpes församling, om hur julsångerna ljuder i hennes hemförsamling:

– När man samlas för att sjunga De vackraste julsångerna är uppslutningen verkligen stor. Traktens alla sångare samlas från olika körer till en gemensam satsning. Körsången ackompanjeras alltid av en stråkkvartett. Kantor Sam Lindén har under många år med stort engagemang lett kören.

Kyrkan i Närpes, som rymmer 900 personer, har de senaste fyra åren varit fullsatt.

– Vi bestämde oss för att samma kväll ordna två tillfällen. Fullt hus båda gångerna! Detta trots att det ordnas flera andra kör- och julsångstillfällen i kyrkan i advent. Detta om något visar att FMS julsånger fyller sin mission!

Ulla Mangs brukar fungera som programledare i Närpes.

– Hon presenterar sångerna på ett kunnigt och behagligt sätt. Också unga musikanter har vi fått njuta av. Senaste

jul medverkade fyra ungdomar från gymnasiet med solo-, duett- och kvartettsång till ackompanjemang på piano och gitarr. Tillfällena avslutas med en altarandakt. Sånghäftearna är verkligen uppskattade, avslutar Anita.

Sångstund för barnen i Matteus

Ulla-Stina Henricson, kontaktperson i mission för Matteus församling, Helsingfors, berättar att hundratals människor årligen samlas för att sjunga i församlingens kyrkor.

– Det blir inte jul utan julsångerna, är en vanlig kommentar. Ibland har vi haft inslag där någon församlingsmedlem berättat helt kort om sin vackraste julsång, som en introduktion till följande sång. Vi har också skraddarsytt ett sångtillfälle för de yngre, Barnens vackraste julsånger.

Ibland samlas deltagarna till glögg och pepparkaka efteråt.

Meningsfullt att hjälpa

Matteus församling satsar också på att ge information om Finska Missions-sällskapets årliga julinsamling. Missionsdirektionens medlemmar delar upp ansvaret sinsemellan, bekantar sig med bakgrundsmaterialet och presenterar insamlingsmålet vid de olika samlingarna.

– För egen del har jag upplevt det naturligt och meningsfullt att kunna stanna upp inför det faktum att det finns så många i vår värld som verkligen behöver vår handräckning, säger Ulla-Stina.

Text: Maria Westerling

Fakta:

År 2010 inbringade kollektorna vid De vackraste julsångerna över 580 000 euro. Församlingen väljer själv ifall kollektorna vid sångtillfällena tillfaller församlingens eget missionsarbete genom Finska Missionssällskapet eller sällskapets julinsamling. Idén att kombinera julsångstillfällen med kollekt till missionsarbetet förverkligades första gången år 1973. Dåvarande organist i Åbo svenska församling, Gunvor Helander, fick i uppgift att utarbeta konceptet på svenska. Under de första åren sjöng man dels ur psalmboken, dels från ett duplicerat papper. Numera får den som kommer för att sjunga ett färggrant 24-sidigt sånghäfte med julhälsningar från de länder som understöds.

>> Visste du att?

Mariehamns församling torde slå rekord i Borgå stift med hela 16 julsångstillfällen senaste år. Borgå svenska domkyrkoförsamling kommer som god tvåa med 13 tillfällen.

Maja Haikola

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, Sampo 800014-161130, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta Finska Missionssällskapets svenska sektion, tfn 09-1297 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i slutet av februari, skall vara redaktionen till handa senast den 23 januari 2012.

Hoppfull adventstid i Nepal

Karuna Phuyal, Manju Ghimire och Babita Poudel har utbildat sig till skönhetsvårdare vid Forward Looking, Finska Missionssällskapets aktivitetscentrum för funktionshindrade i Kathmandu. Nu kan de försörja sig, trots att de är döva. På bilden visar flickorna upp sina vackraste dräkter vid aktivitetscentrets julfest, där de uppträdde med nepalesisk folkdans. Det här är en viktig dag för ungdomarna, som studerat flitigt under skolåret. De har julpyntat trädgården med färggranna band och dukar och virat glitter kring lövträdens stammar. Många syn- och hörselskadade ungdomar från fattiga byar söker sig till Kathmandu för att studera vid centret. Utjämningen 2011, som pågår till slutet av året, hjälper Nepals funktionshindrade.

Foto: Joanna Lindén

Malin Lindblom,
missionär i Jerusalem

Jul på riktigt

KRÖNIKA

Förra året gick vi språkkurs i december. Kommer vi att ha ledigt kring tjugofjärde frågade en medstudent? Nej, varför skulle vi det, var lärarens svar. I västra, judiska Jerusalem firas ingen jul, julen är bara vanliga vardagar. Varför skulle man fira jul när man inte tror på Jesus?

På östra, arabiska sidan däremot kan man iakttä ett intressant fenomen i december. I gamla stan där butikerna året runt är fulla av julkrubbor i olika storlekar, dyker plötsligt julbutikerna upp. Julbutikerna är de som säljer glitter och julgransprydnader, julgubbsutstyrsel och ja, julgranar som sprutar små styroxbitar så att det ser ut som om det skulle snöa.

Va, julgubbar 10 kilometer från Betlehem där Jesus föddes och snö i ett område där det snöar en halv dag vartannat år? Konstigt är det, men ändå gav det mig julstämning. De små julaffärerna är stämningsfulla och deras ägare kristna.

I år ska vi fara till Betlehem under julen. Kanske inte till Födelsekyrkan, dit färdas tiotusentals andra, men kanske till herdarnas äng eller lutherska kyrkans gudstjänst. För oss kristna är det viktigt att förstå att Jesus föddes i denna världen. Att Betlehem fanns då och finns nu och att det var här det hände. Det har hänt på riktigt. I vår värld. Det betyder inte att vi alla behöver trängas i Betlehem på julen, Jesus kommer till oss var vi än befinner oss, men det är viktigt att vi vet var och varför den första julen firades.

Jag står i Födelsekyrkan, kör för att komma ner i grottan, platsen för Jesu födelse. Kön rör sig inte det minsta. Där nere firas gudstjänst, egentligen tre stycken efter varann, för alla de samfund som samsas om födelsekyrkan skall ju ha sin egen. Efteråt får vi ännu vänta. Nu ska det städas. En man sopar två trappor uppifrån och ger kvasten till nästa från ett annat kyrkosamfund. Han sopar de två följande trapporna. För att undvika gräl har man klara regler till och med för vem som sopar när och var. Man tar tillsammans hand om denna heliga plats, Jesu födelseplats. Trots att vi bara är bristfälliga människor.

Det var därför Jesus föddes hit. För att möta oss, förlåta oss och befria oss. Han föddes inte in i en glansbildsvärld. Han föddes in i denna verkliga värld med allt lidande, all ytlighet, alla svåra människorelationer, och allt utnyttjande som här finns. Föddes hit för oss.

I Födelsekyrkan böjs också mina lutherska knän. På herdarnas äng kan jag se fåren och änglarna i mitt inre. Där motsvaras min glansbild mera av verkligheten trots att bösättningarna sprider ut sig och de riktiga ängarna snart är ett minne blott.

Jesus är inget minne, ingen fin bild i en bilderbok. Han är verklig och honom får vi tillbe också denna jul. Tillbe och följa varje dag.

Fokus på familjerna

Flickgruppernas ledare på kurs i Alge prosteri. Foto: Regina Hantikainen.

"Jag har en kallelse att tjäna kvinnorna på landsbygden som länge har varit förtryckta och inte lärt sig att uppskatta sig själva. Jag lär kvinnorna att de är värdefulla eftersom de är skapade och älskade av Gud. Deras självförtroende växer och de börjar ta bättre hand om sina familjer", berättar Niqatwa Anbasse som är sekreterare för kvinnoarbetet i Mettu stift, där Mekane Yesuskyrkan verkar.

Finska Missionssällskapets julinsamling stöder i år arbete som förbättrar familjers levnadsförhållanden på olika håll i världen. Speciell vikt läggs vid kvinnornas ställning i samhället. Om en kvinna får utbildning och kan för-

tjäna egna pengar får hela hennes familj det bättre ställt. Ett av insamlingsmålen är kvinnoarbetet i Etiopien.

Kyrkans kvinnoarbete ger bättre självförtroende

"Arbetet föder framtidstro och hopp hos kvinnorna. Vi vill hjälpa dem att upptäcka sina gåvor, så att de kan tjäna Gud och sina närmaste. Vi uppmuntar dem att utveckla sig själva och sina familjers liv. De delar med sig av den kunskap de får på de kurser som ordnas inom stiftet, till exempel läskunnighet och näringslära. Vi försöker också inge

dem mod att bryta skadliga sedvänjor och ta till sig sundare vanor", berättar Regina Hantikainen, som jobbat länge inom kvinnoarbetet.

Flickor lär sig om sina rättigheter

År 2007 startades också församlingsgrupper för flickor. Idag deltar cirka 3 000 flickor i åldern 10-14 år i verksamheten. Över 350 frivilliga har fått skolning i att leda grupperna.

"Inom kvinnoarbetet lade vi märke till att informationen ofta gavs för sent. Flickorna gifte sig mycket unga, ib-

land redan i 13–15-års ålder. Kvinnorna själva säger att de kunde ha handlat annorlunda om de undervisats om sina rättigheter 10 år tidigare. Detta var orsaken till att vi startade flickgrupperna”, berättar Hantikainen.

År av långsiktigt arbete har gett resultat. Mammornas och barnens hälsa har blivit bättre, omskärelsen av kvinnor minskar, familjerna har fått det bättre ställt och allt fler barn går i skola. Många kvinnor som lärt sig läsa fortsätter också att studera.

Kallad att undervisa kvinnor

Niqatwa Anbasses historia är ett gott exempel på hur projekten ger kvinnorna gott självförtroende. Efter att ha gift sig flyttade Niqatwa till en by på landsbygden. I byn fanns en hemgrupp som drevs av Mekane Yesuskyrkan. Skriftskola började ordnas i en av hyddorna och Niqatwa gick med.

Småningom grundade Niqatwa en kvinnokommitté i sin egen församling. Ibland gick hon i tre timmar för att undervisa kvinnorna i grannbyn. Hon deltog också i en två månader lång kurs om kvinnoarbete som kyrkan ordnade i Mettu. Kursen gav henne mycket nyttig information som hon kunde använda i sina egna kvinnogrupper.

Niqatwa hade också möjlighet att delta i en ettårig kurs i Addis Abeba. Efter det jobbade hon igen flera år på landsbygden. För sex år sedan blev hon vald till stiftets sekreterare för kvinnoarbetet. Förra hösten inledde hon en distansutbildning i teologi, tillsammans med 16 andra studeranden. Kursdeltagarna fortsätter sitt vanliga arbete, studerar hemma och samlas en gång i veckan för att tillsammans med en lärare diskutera vad de lärt sig.

Text: Kirsi Elo

Översättning: Britt-Helen Lindman

FAKTA:

Finska Missionssällskapets julinsamling stöder i år de mest utsatta familjerna i u-länderna. Vi hjälper familjerna genom:

- matsäkerhet
- utbildning
- utkomstmöjligheter och småföretagande
- hälsovård och hiv/aids-upplysning
- omsorg om föräldralösa, äldre och handikappade
- kyrkornas familjearbete

SÅ HÄR KAN DU HJÄLPA I ETIOPIEN:

5 €	20 läroböcker för läskunnighetsundervisning
10 €	6 meter tyg + tråd för hantverksprojekt
20 €	6 hönor
30 €	ett får
60 €	en närings- och hälsovårdskurs för 15 kvinnor
80 €	en lärare för ett år för en läskunnighetsklass

Du kan göra en inbetalning till följande kontonummer:

SAMPO 800014-161130, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Märk inbetalningen: JUL11. I december kommer också insamlingsbrev på posten.

METTU STIFT HJÄLPER 60 000 KVINNOR

Mettu stift, som finns i västra Etiopien, är lika stort som hälften av Finlands areal. På stiftets område bor 3,8 miljoner invånare och den etiopiska Mekane Yesuskyrkan har 350 000 församlingsmedlemmar på området. Stiftet grundades år 1989, men kyrkan fanns där långt före det. Kvinnoarbetet kom igång på 1980-talet. Av kyrkans medlemmar är mer än hälften kvinnor och de är mycket aktiva. Många församlingar får sina största inkomster från kvinnogrupperna. Stiftet engagerar ett tjugotal kvinnor som får en liten lön för sin insats. I församlingarna finns därtill många frivilliga och kvinnokommittéer. Verksamheten når årligen cirka 60 000 kvinnor.

Kibbitu (till vänster) deltar i Mettu församlings läsklass och i annan verksamhet som kvinnorna ordnar. Hon fick ett lamm av församlingens kvinnogrupp och nu har familjen bättre inkomster. Till barnens stora förtjusning har fåret fått lamm. Foto: Regina Hantikainen.

Asien i blickfånget – så stöder vi

Kyrkorna i Asien växer kraftigt och Finska Missionssällskapet satsar speciellt på arbetet i den här världsdelen de inkommande åren. Här presenterar vi de projekt som församlingarna i Borgå stift och privatpersoner i Svenskfinland är med och förverkligar, genom understödsavtal och donationer.

Bildtext: Vid Nådens hem i Bangkok får ensamstående, havande kvinnor tillfälligt skydd. Foto: Kirsi Elo.

Singapore

Kristet hopp bland gästarbetare

Tiotusentals thailändska gästarbetare möter stora utmaningar i Singapore. De 50 000 thailändare som arbetar lagligt i landet är i behov av stöd och uppmuntran. Singapores evangelisk-lutherska kyrka når denna folkgrupp med evangeliets glädjebudskap. Sällskapet stöder också diakonin bland gästarbetare som vistas illegalt i landet. Thailändska kvinnor som gift sig i Singapore erbjuds också familjerådgivning och själavård, en viktig del av kyrkans familjearbete.

Hongkong

Sydostasiatiska präster utbildas i Hongkong

Sydostasiens blivande präster och församlingsarbetare utbildas vid Hongkongs lutherska teologiska seminarium. Utbildning av lokala arbetare är livsviktig för den lutherska kyrkans framtid. En stor del av studenterna kommer från Mekongområdet, Myanmar, Kambodja, Vietnam och Laos, där det inte finns motsvarande utbildning. Just nu studerar ungefär 500 personer från 15 olika länder vid seminariet, varav en del får stipendiestöd från Finska Missionssällskapet.

Israel

Shalhevetjah – ett andligt hem för nyinflyttade

Evangeliets hoppfulla budskap når kinesiska och thailändska gästarbetare i Israel. Gästarbetarna, som ofta vistas olag-

ligt i landet utnyttjas av sina arbetsgivare: löner uteblir och pass beslagtogs. Den lilla kinesiska församlingen vid Shalhevetjah-centret i Jerusalem välkomnar nya besökare varje fredagskväll och gästarbetarna kan delta i gudstjänsterna om de vill. Varje år döps nya medlemmar. Finska Missionssällskapet upprätthåller verksamheten vid centret.

Nepal

Människovärde för utstötta daliter

Förtryckta och obesuttna daliter och minoritetsgrupper får hjälp till självhjälp på Nepals landsbygd. Bytvecklingspro-

jektet hjälper människor att själva tänka ut lösningar och förbättra sina utkomstmöjligheter. Ungefär 1500 familjer, det vill säga över 6 000 personer, stöds genom mikrolån, skolundervisning, hantverkskurser, hälsofostran, odlingskurser och brunnsbyggen. De diskriminerade folkgrupperna får bättre självförtroende och lär sig stå upp för sina rättigheter. Finlands utrikesministerium deltar i finansieringen.

Pakistan

Bibelkunskap mot alla odds

Eftersom det är mycket svårt att öppet förkunna evangelium i Pakistan har bibelkorrespondenskurserna visat sig vara ett bra alternativ. Korrespondenskurserna planeras av Pakistan Bible Correspondence Institute, som driver fem bibelkurscenter i landet. I verksamheten ingår bibelundervisning per brevkorrespondens, seminarier, läger och besök i fångelser. Visionen är att sprida budskapet om Guds kärlek och att de som kommer till tro ska kunna föra det kristna budskapet vidare. Målet är att det ska finnas kristna på gångavstånd till varandra över hela Pakistan.

Thailand

Nådens hem för ensamstående mödrar

Vid Nådens hem i Bangkok får ensamstående, havande kvinnor tillfälligt skydd. De flesta gravida mödrar som söker

sig till Nådens hem befinner sig i en desperat situation: de har övergetts av sina män. Kvinnorna överväger ofta olaglig abort. Vid Nådens hem kan kvinnorna få stöd under resten av sin graviditet. Ett fåtal barn adopteras bort till trygga familjer. De mammor som själva kan ta hand om sina barn ges ekonomiskt stöd samt rådgivning och hjälp med att integrera sig i samhället. Personalen gör även hembesök hos kvinnorna.

Ryssland

Entusiasm vid teologiska institutet i Keltto

Både unga och mera erfarna studenter färdas från hela Ryssland för att utbilda sig vid den Ingermanländska kyrkans skolningscentrum. De mest långväga kommer från Burjat nära Mongoliets gräns: 6000 km från det teologiska Institutet i Keltto. På institutet studerar årligen cirka 150 elever för att bli församlingsarbetare, präster, diakoner, kantorer och söndagsskollärare. Dessutom ordnas fortbildningskurser, personalmöten och skriftskollägar. Under terminerna ordnas inkvartering i studentbostäder vid institutet.

Mellanöstern

Kristen satellit-tv når miljontals

Det finns 20 miljoner kristna i Mellanöstern och norra Afrika, ett område med en halv miljard invånare. Satellitkanalen SAT-7 producerar och sänder kristna TV-program i regionen. Eftersom det är förbjudet att missionera eller sprida kristen litteratur i vissa länder i regionen, är kristna satellit-tv kanaler enda sättet att nå ut till människorna. De kristna stöttas och uppmuntras i sin vardag. I vissa länder har över 90 procent av alla hushåll satellit-tv. Idag sänder SAT-7 kristna tv-program 24 timmar per dag på tre språk.

Vill du stöda något av dessa projekt och få regelbunden information om arbetet?

Ring 09-1297 266 eller fyll i blanketten på www.mission.fi/sekundant

Text: Britt-Helen Lindman och Joanna Lindén

Evangeliet sprids i Pakistan med hjälp av Bibelkorrespondenskurser. Foto: FMS bildbank.

Till vänster Finska Missionssällskapets missionärer i Keltto: Andrey och Christina Heikkilä med sina barn Anastasia, Timoteus och Aurelia. Till höger kyrkan i Keltto och studenterna vid det teologiska institutet.

Studieresa till Ryssland

Missionär Andrey Heikkilä är en inspirerande talare, som med inlevelse berättar om den ingermanländska kyrkan, vars rötter går ända tillbaka till 1500-talet. En kyrka som blivit förföljd och förbjuden och vars medlemmar deporterats och avrättats. En kyrka som nu åter spirar.

Torsdagen den sjätte oktober satte sig 47 förväntansfulla resenärer i bussen med siktet inställt på Keltto och St. Petersburg för att bekanta sig med den ingermanländska kyrkan och det arbete Finska Missionssällskapet missionärer Andrey och Christina Heikkilä utför. Det blev fyra intensiva dagar.

KGB-spion kom till tro

Under stalintiden samlades församlingarna till gudstjänster i hemmen eller på gravgårdarna. Andrey berättar om en KGB-spion som under ett år satt med på gudstjänsterna och varje söndag skrev ner predikningarna. Efter ett år kom han själv till tro. Han blev senare torterad och dödad för detta.

I Ingermanlands kyrka säger man att Stalin var kyrkans första missionär. Det var han som spred den ingermanländska kyrkan över Ryssland. "Herren använde det onda för att göra något gott", säger Andrey. Idag har kyrkan 85

församlingar på ett vidsträckt område: från St. Petersburg till Murmansk, från Uralbergen till gränsen mot Tjejenien, från vitryska gränsen till Sibirien. Församlingens medlemsantal växer varje år.

Kyrkan i Keltto förstördes 1939, samma år som alla församlingar förbjöds i landet. Efter detta samlades en handfull medlemmar och höll gudstjänst på gravgården. År 1990 kunde församlingen igen med stöd från bland annat Finska Missionssällskapet, Kyrkans Utlandshjälp och SLEY och med hjälp av volontärgrupper från Finland bygga en ny kyrka i Keltto. Cirka 3 000 personer var med på invigningen. Idag hålls tre gudstjänster per vecka i församlingen, en på tisdagskvällarna och två på söndagarna.

Utbildning i Keltto

Ett viktigt steg till självständighet togs då man år 1989 började utbilda egna präster i Pushkin kyrka. År 1993 beslöt kyrkan att grunda ett eget utbildningscenter i Keltto. I början hölls utbildningen i kyrkans källare. År 1995 byggdes de gamla lägergårdsbyggnaderna på ängarna i Keltto genom en donation från Esbo församlingar och sedan 2003 finns det teologiska institutet inrymt i

den nya byggnaden på området. På institutet utbildas den ingermanländska kyrkans alla yrkesgrupper: söndagskolssekreterare, ungdomsarbetsledare, diakoniarbetare, kantorer samt diakoner och präster.

Kyrka blev bilverkstad

Under resan fick vi också besöka Pushkin församling i den vackra förstaden Pushkin, 24 km söder om St Petersburg. Pushkin var i tiden säte för tsarens sommarresidens och staden rymmer två palats. Pushkin församling var den första lutherska församlingen som återinvigdes efter kommunisttiden. Men i mellanperioden användes kyrkan till både bilverkstad och bilskola och motorer lär ha hängt från läktaren i kyrksalen.

Under resan fick vi också bekanta oss med arbetet bland äldre och i Uralprosteriet. I Uralprosteriet finns många folkgrupper med finsk-ugriskt ursprung. Anu och Juha Väliäho har länge jobbat bland dessa folkgrupper som till största delen utövar olika naturreligioner. Idag finns det 10-11 lutherska församlingar i Ural.

Text och foto:
Camilla Skrifvars-Koskinen

Ett oförglömligt möte

Jyoti är tacksam för att hon fått möjlighet till utbildning, långt ifrån en självklarhet i Nepal. Till vänster Julia Finskas klädd i nepalesisk folkdräkt.

Julia Finskas, 28 år och bosatt i Jakobstad, fick under en tre månader lång praktikperiod bekanta sig med olika projekt som Finska Missions-sällskapet stöder i Nepal. "Jag har träffat många människor vid besök i skolor, internat, hem och barnhem. Ett av de möten som har påverkat mig allra mest är besöket hos Jyoti och hennes föräldrar", skriver Julia.

Jyoti är en 20-årig ung dam som får stöd av finländska faddrar via Finska Missionssällskapet. Jyotis föräldrar har spetälska, och de bor i en koloni i utkanten av Kathmandu. Den fyra personer stora familjen delar på två små rum som inte rymmer mycket mer än sängplatserna. Jyoti delar rum med sin bror.

Föräldrarna är i princip oförmögna att arbeta och har därför inte möjlighet att försörja familjen. Detta är ändå inget möte där jag får känslan av tragedi eller hopplöshet, tvärtom. Detta möte får mig att förbli tankspridd resten av dagen. Jag inser med förundran än en gång hur liten betydelse materiell

rikedom har när det handlar om människors lycka. Jyoti och hennes familj utstrålar tacksamhet, glädje och kärlek. Det är också ett tydligt exempel på hur stöd i form av fadderskap verkligen kan förändra förutsättningarna för en människas framtid.

Diskriminerades i hembyn

Jyotis pappa Krishna Bahadur insjuknade i spetälska som 18-åring. På grund av den tidens okunskap fick han behandling så sent att han redan hunnit förlora fingrar och tår. Detta gör att han inte kan arbeta eller röra sig obehindrat. Mamman Krishna Maya insjuknade också när hon var ung, men fick behandling tidigare och sjukdomen hann bara påverka den ena handens och armens funktion. Staten ger ett gratis rum i en koloni till varje person med spetälska, förklarar Krishna Bahadur.

Förutom gratis bostad får de också lite mat en gång i månaden. Enligt båda föräldrarna är kolonin ett bra

ställe att bo på. "Här är alla jämlika. Innan vi flyttade hit för tolv år sedan fick vi uppleva många svårigheter på grund av diskriminering i byn där vi bodde", säger Krishna Maya.

Tacksam för utbildning

I Nepal är utbildning en stor utmaning. Jyoti berättar hur hon som 6-åring blev erbjuden att gå i internatskola tack vare en organisation som stöder barn vars föräldrar insjuknat i spetälska. Det innebär att hon tillbringade största delen av barndomen borta ifrån familjen.

Under de tio år hon gick i skolan träffade hon familjen bara tre eller fyra gånger per år. Trots detta är hon tacksam för möjligheten till utbildning.

Hjälp via kyrkan

Genom sin kyrka fick familjen höra om organisationen FOCUS, en av FMS samarbetsorganisationer som stöder hjälpbehövande familjer. Organisationen beviljade Jyoti ett stipendium för

Jyoti bor tillsammans med sin pappa och mamma i en koloni för personer som drabbats av spetälska.

röntgenologistudier, en relativt ny utbildning i Nepal. Arbetsmöjligheterna ser goda ut, berättar Jyoti som fick tips av sin farbror om att söka till just denna linje. Hon har nu halva den treåriga utbildningen bakom sig, och hoppas på att kunna slutföra sina studier.

Fridfull och arbetsam vardag

Jyoti visar runt i den stora kolonin med över hundra bostäder, medan mamma Krishna Maya kokar te. En del människor har samlats och umgås kring några bord i den vackra trädgården. Några är upptagna med hantverk, en man sitter på marken och rensar i en av de färggranna blomrabatterna. Han har planterat alla blommorna här, berättar Jyoti.

Här finns mest äldre människor vars barn är vuxna och bor på annat håll. Jag undrar om Jyoti har kompisar i kolonin. Nej, svarar hon, hon har inte så mycket tid att umgås med kompisar. På fritiden tvättar hon kläder, studerar, läser Bibeln, går i kyrkan och ibland lagar hon mat. Men hon tycker det är ett bra ställe att bo på, det är fridfullt.

Vill bli socialarbetare

Vi blir bjudna på te i familjens rum medan föräldrarna berättar mer om sitt liv. Krishna Bahadur säger att han är så glad över vårt besök och att han kommer att minnas oss i sina böner. Glädjen och vänligheten i hans ögon går inte att ta miste på.

När jag frågar Jyoti hur hon ser på framtiden svarar hon att hon vill bli självständig och arbeta när hon slutfört studierna. "Jag vet hur familjer med spetälska berövas möjligheter, även om föräldrarna vill arbeta så kan de inte", säger Jyoti. Hennes svåra uppväxt har fått henne att vilja bli socialarbetare och hjälpa andra. "Allt är i Jesu händer", konstaterar Jyoti leende.

Hon har något glittrande och beslutsamt i blicken. Vi konstaterar småningom att samtalsämnen aldrig tar slut, men vi måste bryta upp för att gå vidare på andra ärenden. Jag tänker att denna flicka kommer att åstadkomma mycket i sitt liv.

Text och foto: Julia Finskas.

Julia gick Finska Missionssällskapets preliminärutbildning 2010 och praktiserade i Nepal januari-april 2011.

FAKTA OM SPETÄLSKA

Spetälska, även känd som lepra eller Hansens sjukdom, är en kronisk infektionssjukdom. Den orsakas av en bakterie, *Mycobacterium leprae*, som drabbar främst huden och nerverna. En viss typ av spetälska orsakar knutliknande hudförändringar vilket gör att utseendet kan bli mycket deformerat. Idag kan sjukdomsförloppet stoppas helt med antibiotika. År 1985 upptäcktes 5,2 miljoner nya insjuknade medan antalet 2008 var ca 250 000. Miljontals människor som behandlats mot spetälska marginaliseras i samhället. De upplever socialt utanförskap på grund av okunskap, missförstånd och rädsla.

Källa: Smittskyddsinstitutet och WHO

Är du intresserad av mission?

Vill du lära dig mera om missionsarbete? Är du intresserad av främmande kulturer? Drömmer du om utlandspraktik? Då är preliminärutbildningen något för dig!

Preliminärutbildningen är en grundkurs i mission för unga vuxna. Den riktar sig till dig som funderar över din egen plats i missionen eller som helt enkelt vill lära dig mera om ämnet. Kursen omfattar 5 veckoslut. Nästa preliminärutbildning startar 2012 och hålls på kursgården Lärkkulla och Finska Missionssällskapet i Helsingfors enligt följande: 17-19.2, 16-18. 3, 13-15.4, 21-23.9 och 19-21.10.

Som föreläsare fungerar missionärer, Finska Missionssällskapets personal i hemlandet och andra sakkunniga inom olika områden. Genomgången kurs räknas till godo i studierna vid en del läroanstalter och ger också möjlighet att ansöka om en praktikplats på något av Finska Missionssällskapets arbetsfält.

Mera info får du på www.mission.fi/preliminarutbildning eller genom att ta kontakt med missionspedagog Camilla Skrifvars-Koskinen, 09-1297 360 el. 043-8240640, e-post: camilla.skrifvars-koskinen@mission.fi. **Du hinner ännu anmäla dig!**

>> Visste du att?

Finska Missionssällskapet driver mångsidig utbildningsverksamhet i Finland. Specialiseringsutbildningen för kyrkans internationella arbete, samt preliminärutbildningen i mission för unga vuxna utgör grunden. Därtill ordnas kurser, seminarier och studieresor för att stöda församlingarnas missionsarbete. Svenska sektionen ordnar också kurser i samarbete med Missionskommittén i Borgå stift, Stiftsgården Lärkkulla och Kristliga Folkhögskolan i Nykarleby.

Malawis evangelisk-lutherska kyrka växer konstant. Kyrkans utvecklingsavdelning hjälper tusentals familjer att utveckla sina byar. Flickan på bilden är på väg hem med rent dricksvatten. Foto: Joanna Lindén

Julkort sprider glädje i Afrika

Varför inte kombinera julkort och julgåvor i år? Du kan vara med och sprida julglädje genom att ge rent vatten, vaccinationer, söndags-skolundervisning eller ett lamm till hjälpbehövande i Afrika. När du skickar Finska Missionssällskapets julkort betalar du in en valfri summa med det bankgiro som medföljer och noterar gåvan på kortet. Du kan ge 5, 10, 20 eller 25 euro.

Beställ julkorten gratis från fms@mission.fi eller tfn 09-1297 282. Kom ihåg att berätta vilket kortmotiv du vill ha.

Handlingskraftiga kvinnor i Malawi

Chifundo Mwasiyambiri, 34 år, har koordinerat arbetet för kvinnorna i Zomba prosteri sedan januari 2011. Hon säger att kvinnorna håller församlingarna vid liv i Malawi.

– När kvinnorna träffas och umgås i Bibelgrupperna hinner de diskutera mycket som berör dem och deras familjer: försörjning, barnuppföstran, hälsa och välmående. De lär sig av varandra och för sedan kunskapen vidare. De stöder varandra både andligt och praktiskt, säger Chifundo.

Chifundo får regelbunden fortbildning av den evangelisk-lutherska kyrkans ledning i Malawis huvudstad Lilongwe. Finska Missionssällskapet stöder personalutbildningen bland annat

genom finansiering av seminarier.

– Jag har fått lära mig hur kvinnorna kan vara med och utveckla sina byar och försörja sina familjer. Jag har sett hur kvinnornas självförtroende stärks när de klarar sig själva ekonomiskt. Kvinnorna här är handlingskraftiga, jag tror på deras förmågor.

Malawis evangelisk-lutherska kyrka har närmare 100 000 medlemmar. Kyrkan satsar mycket på diakoni och når ständigt ut till nya människor. Kyrkan strävar till att allt mera integrera kvinnorna i sina utvecklingsprojekt. Finska Missionssällskapet har stött kyrkans arbete sedan 2009. Malawi är ett av världens fattigaste länder.

Text och foto: Joanna Lindén

Händelsekalendern

6.12: Självständighetsdagsbasar kl. 9:30-15 på Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18, Helsingfors.

9-11.12: Joy to the World part II, en weekend för missionsintresserade ungdomar och unga vuxna på lägergården Päiväkumpu, Orivesi. Lägerspråk engelska. Mera information på www.mission.fi/aktuellt

År 2012

19.1: Öppet hus på Finska Missionssällskapet, som firar sin 153:e födelsedag med program från kl.13 framåt. Se närmare program här till höger.

Vecka 7: Barnsafarin Mera glädje i Matteus församling, Helsingfors.

11.2: Frimärks- och myntauktion på Finska Missionssällskapet, visning kl.10 och auktion kl.11, Observatoriegatan 18, Helsingfors.

15-17.6: Missionsfest i Kronoby.

FMS årsdag 19.1.2012

i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, Helsingfors

kl.13 Dramaföreställningen Nunu. Kan en dröm bli sann? En nepalesisk flickas berättelse framförs av en skådespelare, musiker och dansare. Föreställningen lämpar sig för alla åldrar.

kl.13.30 Diskussion om mission och möjlighet till förändring, chefen för avdelningen för fostran Timo Ryhänen Utjämningsen är 2012, chefen för medelanskaftningen Silja Lehti.

kl.14.15 Kaffeservering

kl.15.30 Välsignelse av nya missionärer

Välkommen!

Anmälan senast 11.1.2012 till syntymapaiva@mission.fi

Bilden till höger: Titta Tunkkari, Antti Sevanto och Pekka Nyman i dramaföreställningen Nunu. Bild: Markku Mattila

FMS kontonummer

Gåvor från privatpersoner:
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Församlingarnas kollekt m.m.
IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till tidningen Mission
IBAN: FI25 8000 1600 0607 10
BIC: DABAFIHH
referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond
skriv MAJA i meddelanderutan
IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton
Britt-Helen Lindman, tfn 09-1297 266

Testamenten
Tarja Larmasuo, tfn 09-1297 204

Insamlingstillstånd 2020/2010/3168 för 1.1.2011-31.12.2012, beviljat 15.11.2010 av Polisstyrelsen. Insamlingstillstånd Nr 217 K14 för 1.1-31.12.2011 beviljat 30.11.2010 av Ålands Landskapsregering.

Trettondagen handlar framför allt om att Gud har uppenbarat sig för oss på ett unikt sätt genom Jesus Kristus.
Foto: Joanna Lindén, blomsterprakt i Malawi 2011.

Kristus uppenbarar sin härlighet

Trettondagen är jultidens andra stora helgdag. Dagens svenska och ganska prosaiska namn anknyter till julen: Trettondagen är helt enkelt den trettonde juldagen. Men som kristen fest är trettondagen äldre än julen. Helgens gamla namn, som återkommer i många språk, säger något om trettondagens innehåll. Man firade Herrens uppenbarelse dag, på latin "Dies epiphaniae Domini". Epifaniafesten handlar om hur Jesus Kristus visade sin härlighet på olika sätt vid olika tidpunkter.

Epifaniafesten har många dimensioner. Innan julen infördes som kristen helg firades bland annat Kristi födelse i samband med epifaniafesten. Så gör man fortfarande i en del gamla orientaliska kyrkor. Julen handlar om hur Kristi härlighet uppenbarades för några herdor som var sysselsatta med sitt dagliga arbete. De fick av änglar höra om Messias födelse. Och till Betlehem sökte sig också några stjärntydare som på ett märkligt sätt fått vetskap om judarnas nyfödde kung. Den fornkryckliga epifaniafesten lyfte fram Kristi dop och andra händelser genom vilka Kristus hade uppenbarat sin härlighet. Då Jesus döptes av Johannes döparen i Jordanfloden hördes Guds röst säga om honom "Detta är min älskade son, han är min utvalde." I dessa ord up-

penbarades hemligheten i Kristi person.

I den västerländska kyrkan blev Kristi uppenbarelse för folket det centrala för firande av trettondagen. Folkslagen representerades av de vise männen. Trettondagens evangelietext ur Matteus andra kapitel handlar om hur Österns vise män kom med gåvor till barnet i Betlehem. De vise männen, som i vår nuvarande svenska Bibelöversättning kallas österländska stjärntydare, hade på sitt eget sätt sökt efter sanningen. De skilde sig på många sätt från Betlehems herdor. Herdarna var trötta judar medan stjärntydarna var förmögna främlingar. Herdarna hörde till det folk som hade fått de heliga skrifterna med de många profetiorna om Messias.

De vise männen sökte efter sanningen på annat sätt, bland annat genom att betrakta stjärnornas rörelser. Herdarna fann mycket snabbt det nyfödda barnet medan stjärntydarna sökte sig till fel stad: Det var väl ganska naturligt att ett kungabarn bodde i huvudstaden Jerusalem. Men i Jerusalem fick stjärntydarna hjälp av kung Herodes skriftlärda, som förklarade att enligt profetian skulle Messias födas i Betlehem. Och då stjärntydarna äntligen kom fram till Betlehem föll de ner inför barnet och hyllade honom.

Människor söker Gud på olika sätt. Berät-

telsen om de österländska stjärntydarna, som i den kyrkliga konsten ofta avbildas som tre kungar, har ett viktigt budskap till oss. Vi människor är olika, vi har olika bakgrund, vi kommer från olika kulturer och vi söker efter sanningen på olika sätt. I vårt sökande efter Gud får vi använda vårt intellekt, men också vår känsla och intuition. Vi kan läsa i Bibeln och vi får be att Gud skall ge oss ett tecken. Trettondagens evangelium säger oss att den som är uppriktig i sitt sökande skall hitta fram.

Trettondagen handlar framför allt om att Gud har uppenbarat sig för oss på ett unikt sätt genom Jesus Kristus. De österländska stjärntydarna står som representanter för jordens folk. Därför är det naturligt att trettondagen firas som världsmissionens dag. En av våra trettondagspsalmer (Psb 46), som skrivits av Elias Lönnrot, slutar med följande bön:

Må ditt sannings ljus, det klara, över världen spridas ut, att en tallös mänskoscara finner frid i dig till slut och som Österns vise män ser din väg till himmelen.

Eero Sepponen

kyrkoherde, prost

Åbo svenska församling

